

debattiden, men det rører ikke ved alle de grundlæggende betragtninger, der ligger i vores forslag, og som også fremgår af bemærkningerne til det.

Det, vi sætter spørgsmålstegn ved, er alle de økonomiske forudsætninger og prognoserne for passagergrundlaget for de foreslåede baner.

Vi sætter spørgsmålstegn ved, om de er holdbare og ved beslutningsprocessen, fordi vi ikke kan se, hvem der efterfølgende er ansvarlig, når det viser sig, at det ikke passer, når det viser sig, at det ikke er muligt at bringe et passagertal ud på præriebanen og på kystbanen på Amager, som svarer til hele den samlede passagermængde i det eksisterende S-togsnet. Det forekommer os ganske enkelt ikke forsvarligt, og vi vil godt vide: Hvem er det, vi skal klynge op bagefter? Hvem er det, der er ansvarlig? Det kan vi altså ikke rigtig få at vide i den her sag.

Hvis hele regeringen er ansvarlig for beslutningsgrundlaget og disse ting, må man modsvarende også sige, at De Konservative og Venstre, som ikke stemte for det aktstykke, der overførte de grunde fra Københavns Kommune og staten til Ørestadsselskabet, som efterfølgende nu er blevet solgt i andet øjemed, altså heller ikke kan være ansvarlige for den beslutning. Eller hvordan skal det forstås?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ophævelse af lov om filmcensur og af lov om mærkning af videogrammer.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/3 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Fremskridtspartiets lovforslag er en genfremsettelse af et tidligere fremsat forslag om ophævelse af filmcensurloven. Forslaget så sidste gang dagens lys den 30. marts 1993. Forslaget blev dengang forkastet af et flertal i Tinget. Det bliver det nok også denne gang.

Jeg er uenig i forslaget. Vi har, som jeg vist også oplyste om tidligere, en af verdens mest liberale censurlove. Vi har ingen voksencensur, og det er frivilligt, om man vil indsende filmene eller videoerne til Statens Filmcensur. Undlader man at indsende filmen eller videoen til censuren, er den ikke tilladt for børn og unge under 16 år. Det er en fornuftig beskyttelse af børn og unge, og det krænker ikke ytringsfriheden, da filmen kan vises for voksne og videoen sælges eller udlejes til voksne.

Lovgivningen er rettet mod de offentlige forestillinger og det erhvervsmæssige salg eller udlejning og det offentlige udlån. Vi sætter grænsen her og kommer ikke inden for hjemmets fire vægge.

Folketinget har for kun 3 måneder siden behandlet et lovforslag om mærkning af videogrammer, og dér var der bred politisk enighed om ikke at revidere loven i denne samling.

Jeg henholder mig derfor til Folketingets beslutning herom og afviser det foreliggende lovforslag.

Søren Hansen (S):

Det er med filmcensuren som med Kunstfonden: vi skal sådan have det med jævne mellemrum. Det får vi så, og derfor er det ikke muligt at føje så meget nyt til, specielt kan jeg ikke føje meget nyt til efter det, kulturministeren har sagt.

Jeg ville også minde om, at vi har en overordentlig liberal lovgivning i modsætning til så mange andre lande. Til gengæld bliver der også vist meget vold, også for meget, så at lempe her